

Opkald til politiet reddede hunds liv

Det var en tilfældigt forbipasserende, der slog alarm om den stærkt blødende hund, og det reddede hundens liv, siger ejeren til stærkt mishandlet Newfoundlænder.

Af Anne-Sofie Holten

Nogen, der går med kniv, gjorde det! Formentlig var de flere om det! Men indtil nu er ingen stået frem og har fortalt, at de har set det eller delta-get i det. Det skete midt på en offentlig gangsti ved ottetiden en forårsaften. Nogen tog fat om den halvandet år gamle, glade og tillidsfulde Newfoundlænder Nana og fileterede hele hundens store, bløde, sorte næse af, så den kun sad fast i den tynde hud på næseryggen.

Hvordan kunne det ske? Jo, det begyndte, da Ole Danielsen stod ude i entreen og skruede en pære i en lampe hjemme i villaen i Frederikssund. Familiens to Newfoundlændere Nana, halvandet år, og Luca, to år, stod og så på. Så kom Oles kone Jane ind ad døren udefra, og hundene benyttede lejligheden til at smutte ud i indkørslen i en fart. Jane fik fat i Luca, men ikke i Nana, som var væk på et øjeblik. Haven er indhegnet, og den er hundenes domæne, så de er ikke vant til at løbe omkring på egen hånd. Jane var urolig og vidste, at situationen var farlig for den uerfarne Nana. Særligt trafikken. Så hun kontaktede straks politiet. Derefter fór ægteparret straks hver sin vej ud i det nærliggende område for at finde deres hund. Ole tog Luca med.

Drømmer om blod

- Den kvinde, som havde set hunden og ringet til politiet, reddede faktisk Nanas liv, siger ejeren, Jane Danielsen i Frederikssund. Da jeg fandt Nana efter hendes tip, havde den allerede mistet forfærdeligt meget blod. Var jeg kommet senere, var hunden død.

I dag har Nana det meget bedre, men de lidelser, hunden har været igennem, er ubeskrivelige, og Ole og Jane Danielsen har været igennem en svær tid. Jane drømmer om blod i store mængder om natten og kan ikke komme af med oplevelsen af

Tillidsfulde Nana gik hen til de forkerte mennesker og fik skåret næsen af.

Fotos: Dyrefondet.

lugten af blod. Hun har måttet gå i krisebehandling hos en psykolog.

- Jeg tror, nogen har set noget, men ikke tør sige noget, siger Jane. Jeg ville ønske, de ville komme frem. Det er jo dyremishandling, og der er straf for det. Jeg føler også det, der er sket, som et angreb på mig og min familie. Ikke fordi jeg tror, at de, der har gjort det, har vidst, hvis hund det var, men vi er alle hårdt ramt og kommer ikke lige uden videre over det. Når man skader andre menneskers dyr, så skader man også ejerne. Det er følelsesmæssigt meget hårdt. Nana gør ikke ret meget, men når hun gør det, så frygter jeg, at der er en eller anden derude, som vil noget ondt. Der er opstået en angst i mig nu. Jeg føler, vi har fået en ukendt fjende.

Fik uanede kræfter

De havde løbet og kaldt og kaldt på Nana i en halv time, da politiet ringede tilbage om damen, som havde set Nana ved en ungdomsklub. Jane løb, alt hvad hun kunne, i den retning og så i tussmørket den store, sorte hund stå der, lidt skjult bag et træ. Hun tænkte bare på at få fat i halsbåndet, og først da så hun alt blodet. Det strømmede. Hun opdagede den kæmpe blodpøl. Den, der havde skåret i næsen, havde stået på stien og gjort det.

- Jeg kan slet ikke huske, hvordan jeg kom hjem med hunden, siger hun.

Situationen blev panisk, da deres egen dyrlæge havde vagthenvi-sning på telefonsvareren, og den lokale

dyrlæge i Frederikssund var i første omgang uvillig til at tage hunden, da familien ikke var faste klienter. Alternativet var en lang køretur i bil. Men anden gang Jane ringede, gik situationens alvor op for dyrlægen, og hun indvilligede i at tage den.

- Jeg fik kræfter, jeg ikke anede, jeg havde, fortæller Ole, som bar den 50 kilo tunge hund ud i bilen, og sammen med en hjælpsom nabo kørte parret Nana til dyrlægen. Hunden blødte kraftigt og var efterhånden meget slap på grund af blodtabet. Vi havde en fornemmelse af, at hun var ved at gå i chok. Hun havde lagt sig med hovedet ud mod væggen i et hjørne af stuen. Hun var parat til at dø.

Dyrlægen gav straks Nana noget beroligende. Da hun tog i næsen og løftede op i det afskårede, forlod Jane lokalet. Ole blev chokeret. Hele den sorte næse sad løst. Det var et slemt syn. Alle de mange forbindelser i næsen skulle genetableres. Kunne det overhovedet lade sig gøre. Dyrlægen hidkaldte assistance. Det var en opgave, hun ikke ville stå alene med. Hun havde aldrig havde set noget lignende.

Reaktion redder liv

Næste dag kom Nana hjem med en næse, der var et korsstingsbroderi af tråde både indvendigt og udvendigt og stærk smertestillende medicin til 10 dage. Begge de indre næsebor, de bruske næsegange, havde været

skåret helt over i begge sider og ligeledes den bruske næseskillevæg. Der var foretaget en total rekonstruktion af næsen, men i det højre næsebor var der skåret et stykke af ydre næsevæg.

Det betyder, at Nana trækker vejret lidt besværet i den side af næsen. Det lød slemt i begyndelsen, men er endt som en let snorken.

- Hunden var så fortumlet, at den ikke selv vidste, at den stillede sig op i en sofa og tisede og flere gange gjorde på gulvet, fortæller Ole. Vi

Newfoundlænderen Nanas næse er et broderi uden lige. Stingene forsvinder af sig selv.

fornemmede hendes smerte. De første par dage lagde hun sig for sig selv for at få tryghed. Smerterne fortsatte ud over de 10 dage, og hun måtte have smertestillende medicin i 10 dage til. Det viste sig hurtigt, at hendes tillid til os ikke er brudt, hun er en stærk natur og er ikke blevet en bange hund. Og vi blev glade, da vi opdagede, at hun kan lugte godbidder. Rent kontant har den ulykkelige hændelse kostet familien Danielsen en sofa og en dyrlægeregning på 10.000 kroner. Nana var ikke sygeforsikret. Det var så uheldigt, som det kunne være. Jane havde været i kontakt med forsikringen kort tid før, men så døde hendes mor, og der skete en hel masse. Forsikringen røg i baggrunden.

- Det er vores skyld, at Nana stak af, men vi har da fulgt mange hunde på gale veje hjem i årenes løb, og det er det, man gør! Men der var ikke nogen, der fulgte vores hund hjem. Heldigvis var der damen, der ringede til politiet! Hun skal have en buket blomster. Folk skal vide, at de kan være med til at redde liv, når de reagerer og ikke bare lader som ingenting.

- Jeg ved ikke, hvor jeg fik kræfterne fra til at løfte den hårdt sårede 50 kilo tunge hund op og bære den ud i bilen, siger Ole Danielsen.